

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικό και Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

Υπολογιστική άλγεβρα

Ενότητα 11: Και άλλα για τις βάσεις Groebner

Ράπτης Ευάγγελος

Σχολή Θετικών επιστημών

Τμήμα Μαθηματικών

Κεφάλαιο 11

Και άλλα για τις βάσεις Groebner

Τετάρτη 4 Ιουνίου 2014

11.1 Γενικά

1. Ας θυμηθούμε ξανά τον ορισμό της βάσης Groebner από το 10.1.1
2. Σύμφωνα με το προηγούμενο μάθημα για κάθε μη-μηδενικό ιδεώδες $I \triangleright \mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_n]$ υπάρχει (τουλάχιστον μία) βάση Groebner
3. Αν I ένα μη-μηδενικό ιδεώδες του $\mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_n]$, μία βάση Groebner αυτού είναι ένα σύνολο πολυωνύμων του $\mathbf{I}$,
το $G = \{g_0(x_1, x_2, \dots, x_n), g_1(x_1, x_2, \dots, x_n), \dots, g_\xi(x_1, x_2, \dots, x_n)\}$
με την ιδιότητα:
 $\langle MO(I) \rangle = \langle MO(g_0(x_1, x_2, \dots, x_n)), MO(g_1(x_1, x_2, \dots, x_n)), \dots, MO(g_\xi(x_1, x_2, \dots, x_n)) \rangle$

11.2 Ελαχιστοποιημένες και ανηγμένες Βάσεις Groebner

Θεωρούμε ένα ιδεώδες I του δακτυλίου $\mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_n]$, διαφορετικό από το τετριμμένο ιδεώδες $\{0\}$. Τα βήματα για να συμπεράνουμε την ύπαρξη βάσης Groebner είναι τα παρακάτω:

1. Θεωρούμε το σύνολο όλων των πολυωνύμων του I .

2. Δηλώνουμε μία λεξικογραφική διάταξη στις μεταβλητές. Η διάταξη αυτή μας επιτρέπει να έχουμε διάταξη στα μονώνυμα των πολυωνύμων.
3. Θεωρούμε το σύνολο
 $\mathbf{MO}(I) = \{ \lambda \cdot x_1^{\xi_1} x_2^{\xi_2} \cdots x_\nu^{\xi_\nu}, \text{ όπου } \lambda \in \mathbb{F}, \lambda \neq 0 \text{ και } \lambda \cdot x_1^{\xi_1} x_2^{\xi_2} \cdots x_\nu^{\xi_\nu} \text{ μεγιστοβάθμιος όρος κάποιου πολυωνύμου του } I \}$
4. Παρατηρούμε ότι το σύνολο $\mathbf{MO}(I)$ είναι άπειρο. Θεωρούμε το ιδεώδες $\langle \mathbf{MO}(I) \rangle$, που παράγεται από αυτό το άπειρο σύνολο.
5. Σύμφωνα με το προηγούμεο μάθημα το ιδεώδες $\langle \mathbf{MO}(I) \rangle$ είναι πεπερασμένο παραγόμενο, δηλαδή υπάρχουν μονώνυμα $x_1^{\xi_{\lambda 11}} x_2^{\xi_{\lambda 12}} \cdots x_\nu^{\xi_{\lambda 1\nu}}, x_1^{\xi_{\lambda 21}} x_2^{\xi_{\lambda 22}} \cdots x_\nu^{\xi_{\lambda 2\nu}}, \dots, x_1^{\xi_{\lambda \kappa 1}} x_2^{\xi_{\lambda \kappa 2}} \cdots x_\nu^{\xi_{\lambda \kappa \nu}}$ τα οποία εξακολουθούν να παράγουν το ιδεώδες¹ $\langle \mathbf{MO}(I) \rangle$.
6. Τα παραπάνω μονώνυμα είναι μεγιστοβάθμιοι όροι κάποιων πολυωνύμων του αρχικού ιδεώδους I . Έστω
 $x_1^{\xi_{\lambda 11}} x_2^{\xi_{\lambda 12}} \cdots x_\nu^{\xi_{\lambda 1\nu}} = \text{μεγιστοβάθμιος όρος του πολυωνύμου } g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$
 $x_1^{\xi_{\lambda 21}} x_2^{\xi_{\lambda 22}} \cdots x_\nu^{\xi_{\lambda 2\nu}} = \text{μεγιστοβάθμιος όρος του πολυωνύμου } g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$
 $\dots$
 $x_1^{\xi_{\lambda \kappa 1}} x_2^{\xi_{\lambda \kappa 2}} \cdots x_\nu^{\xi_{\lambda \kappa \nu}} = \text{μεγιστοβάθμιος όρος του πολυωνύμου } g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$
7. Τα πολυώνυμα $g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$ ανήκουν στο ιδεώδες I .
8. Το σύνολο των πολυωνύμων

$$G = \{g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)\}$$

ονομάζεται **βάση Groebner** του ιδεώδους I

9. Σύμφωνα με τα προηγούμενα δεν προκύπτει από τον ορισμό ότι έχουμε μοναδική βάση Groebner. Και αυτό είναι σωστό, ότι γενικά ένα ιδεώδες έχει πολλές βάσεις Groebner.
10. **Σημαντική παρατήρηση ξανά:** Η κρίσιμη ιδιότητα για να είναι ένα σύνολο πολυωνύμων $\{g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), \dots, g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)\}$ βάση Groebner του ιδεώδους I , είναι:
 $\langle \mathbf{MO}(I) \rangle = \langle \mathbf{MO}(g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu), \mathbf{MO}(g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), \dots, \mathbf{MO}(g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu) \rangle$ ²

¹Οι συντελεστές των μονωνύμων δεν παίζουν ρόλο, λόγω των ιδιοτήτων του ιδεώδους. Σχεφθείτε γιατί

²Με $\mathbf{MO}(\varphi)$ θα συμβολίζουμε το μεγιστοβάθμιο όρο του πολυωνύμου φ

11. Είναι φανερό από τα προηγούμενα ότι εάν $MO(g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu)) \in \langle MO(g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu)), \dots, MO(g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)) \rangle$, τότε μπορούμε να διαγράψουμε το πολυώνυμο $g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$ και να έχουμε μία νέα βάση Groebner το σύνολο

$$G = \{g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), \dots, g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)\}$$

Για το λόγο αυτό δίνουμε τον παρακάτω ορισμό:

12.

Ορισμός 11.2.1. Έστω $I \triangleleft \mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_\nu]$, δηλαδή το I είναι ιδεώδες του δακτυλίου $\mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_\nu]$. Το (πεπερασμένο) υποσύνολο $G = \{g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)\}$ του I , ονομάζεται **ελαχιστοποιημένη (minimal) βάση Groebner** του ιδεώδους I , εάν

- (α') Όλοι οι συντελεστές των μεγιστοβαθμίων όρων των πολυωνύμων του συνόλου G είναι 1
 (β') Για κάθε $i \in \{1, 2, \dots, \kappa\}$ έχουμε ότι ο μεγιστοβάθμιος όρος του πολυωνύμου $g_i(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$ δεν ανήκει στο ιδεώδες που παράγουν οι υπόλοιποι μεγιστοβάθμιοι όροι, δηλαδή

$$MO(g_i) \notin \langle MO(g_1), MO(g_2), \dots, MO(g_{i-1}), MO(g_{i+1}), \dots, MO(g_\kappa) \rangle$$

13. Από κάθε βάση Groebner του ιδεώδους I , μπορούμε να καταλήξουμε σε μία ελαχιστοποιημένη βάση Groebner του ιδεώδους I , αφαιρώντας όλα τα πολυώνυμα που δεν χρειάζονται³. αλλά ούτε και η ελαχιστοποιημένη βάση Groebner είναι μοναδική σε ένα ιδεώδες

14.

Ορισμός 11.2.2. Έστω $I \triangleleft \mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_\nu]$, δηλαδή το I είναι ιδεώδες του δακτυλίου $\mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_\nu]$. Το (πεπερασμένο) υποσύνολο $G = \{g_1(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_2(x_1, x_2, \dots, x_\nu), g_\kappa(x_1, x_2, \dots, x_\nu)\}$ του I , ονομάζεται **ανηγμένη (reduced) βάση Groebner** του ιδεώδους I , εάν

- (α') Όλοι οι συντελεστές των μεγιστοβαθμίων όρων των πολυωνύμων του συνόλου G είναι 1 (όπως και στην ελαχιστοποιημένη βάση Groebner)
 (β') Για κάθε $i \in \{1, 2, \dots, \kappa\}$ έχουμε ότι κανένας όρος του πολυωνύμου $g_i(x_1, x_2, \dots, x_\nu)$ (όχι μόνο ο μεγιστοβάθμιος όπως στην ελαχιστοποιημένη βάση) δεν ανήκει στο ιδεώδες που παράγουν οι υπόλοιποι μεγιστοβάθμιοι όροι, δηλαδή

$$Oρος(g_i) \notin \langle MO(g_1), MO(g_2), \dots, MO(g_{i-1}), MO(g_{i+1}), \dots, MO(g_\kappa) \rangle$$

³Γράψτε έναν αλγόριθμο για αυτό

15. Το σημαντικό εδώ είναι το παρακάτω:

Θεώρημα 11.2.3. Έστω I ιδεώδες του δακτυλίου $\mathbb{F}[x_1, x_2, \dots, x_n]$, με $I \neq \{0\}$. Τότε το I έχει μία μοναδική ανηγμένη βάση Groebner.

Απόδειξη Η απόδειξη θα γίνει προσεχώς

11.3 Ταυτότητες στο Γυμνάσιο-Λύκειο

Συνήθως στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο μας δίνουν να λύσουμε κάποιες ασκήσεις που έχουν κάποιες υποθέσεις και μας ζητούν να καταλήξουμε σε κάποιο συμπέρασμα. Τις περισσότερες φορές οι υποθέσεις είναι σχέσεις πολυωνυμικού τύπου, έστω $f_1(x_1, \dots, x_n) = 0, f_2(x_1, \dots, x_n) = 0, \dots, f_\mu(x_1, \dots, x_n) = 0$ και μας ζητούν να αποδείξουμε αν ισχύει η σχέση $g(x_1, \dots, x_n) = 0$ πολυωνυμικού τύπου και αυτή.

Μπορούμε να διατυπώσουμε το ερώτημά μας ως εξής:

Πρόταση 11.3.1. Η σχέση $g(x_1, \dots, x_n) = 0$ προκύπτει από τις σχέσεις $f_1(x_1, \dots, x_n) = 0, f_2(x_1, \dots, x_n) = 0, \dots, f_\mu(x_1, \dots, x_n) = 0$ εάν το πολυώνυμο $g(x_1, \dots, x_n)$ ανήκει στο ιδεώδες $\langle f_1(x_1, \dots, x_n), f_2(x_1, \dots, x_n), \dots, f_\mu(x_1, \dots, x_n) \rangle$

Απόδειξη. Αν το πολυώνυμο $g(x_1, \dots, x_n)$ ανήκει στο ιδεώδες $\langle f_1(x_1, \dots, x_n), f_2(x_1, \dots, x_n), \dots, f_\mu(x_1, \dots, x_n) \rangle$, τότε το $g(x_1, \dots, x_n)$ θα γράφεται ως πολυωνυμικός συνδυασμός των πολυωνύμων που παράγουν το ιδεώδες. Έχουμε δηλαδή ότι:

$$g(x_1, \dots, x_n) = h_1(x_1, \dots, x_n) \cdot f_1(x_1, \dots, x_n) + h_2(x_1, \dots, x_n) \cdot f_2(x_1, \dots, x_n) + \dots + h_\mu(x_1, \dots, x_n) \cdot f_\mu(x_1, \dots, x_n)$$

Αν τώρα οι δεδομένες σχέσεις ισχύουν, αν δηλαδή $f_1(x_1, \dots, x_n) = 0, f_2(x_1, \dots, x_n) = 0, \dots, f_\mu(x_1, \dots, x_n) = 0$, τότε μηδενίζεται και το $g(x_1, \dots, x_n)$ δηλαδή ισχύει και η σχέση $g(x_1, \dots, x_n) = 0$

Προχωράμε τώρα σε ένα παράδειγμα:

Παράδειγμα 11.3.2. Έστω ότι οι αριθμοί α, β, γ ικανοποιούν τις σχέσεις:

$$\begin{aligned} \alpha + \beta + \gamma &= 3 \\ \alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2 &= 5 \\ \alpha^3 + \beta^3 + \gamma^3 &= 7 \end{aligned}$$

Να αποδείξετε ότι $\alpha^4 + \beta^4 + \gamma^4 = 9$

Απόδειξη. Για να αποδείξουμε αυτό που μας ζητάνε στο παράδειγμα κάνουμε τα παρακάτω:

1. Παρατηρούμε ότι οι δεδομένες σχέσεις είναι πολυωνυμικού τύπου μεταξύ των α, β, γ

2. Θεωρούμε τα πολυώνυμα

$$f_1(\alpha, \beta, \gamma) = \alpha + \beta + \gamma - 3,$$

$$f_2(\alpha, \beta, \gamma) = \alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2 - 5,$$

$$f_3(\alpha, \beta, \gamma) = \alpha^3 + \beta^3 + \gamma^3 - 7$$
3. Θεωρούμε το ιδεώδες $I = \langle f_1(\alpha, \beta, \gamma), f_2(\alpha, \beta, \gamma), f_3(\alpha, \beta, \gamma) \rangle$
4. Βρίσκουμε μία βάση Groebner G του ιδεώδους I
5. Διαιρούμε το πολυώνυμο $h(\alpha, \beta, \gamma) = \alpha^4 + \beta^4 + \gamma^4 - 9$ με τα πολυώνυμα της βάσης Groebner G . Το αποτέλεσμα, που βρίσκουμε είναι μηδέν⁴
6. Στηριζόμενοι στα επιχειρήματα της πρότασης παραπάνω καταλήγουμε στην απόδειξη αυτού που θέλουμε να αποδείξουμε.

Σχόλιο: Στην περίπτωση που δεν ξέραμε πόσο κάνει το άθροισμα $\alpha^4 + \beta^4 + \gamma^4$ αν διαιρέσουμε το πολυώνυμο $\alpha^4 + \beta^4 + \gamma^4$ με την βάση Groebner G θα βρούμε υπόλοιπο 9, οπότε στηριζόμενοι στα επιχειρήματα της πρότασης παραπάνω καταλήγουμε στην απόδειξη⁵ ότι $\alpha^4 + \beta^4 + \gamma^4 = 9$

11.4 Καί άλλα για πολυωνυμικές ταυτότητες

Στο θέμα των πολυωνυμικών ταυτοτήτων υπάρχει μεγάλη ποικιλία κατευθύνσεων, ερωτημάτων και αναπάντητων προβλημάτων.

1. **Θεώρημα Schwartz, Zippel** Δείτε το Θεώρημα Schwartz, Zippel στη διεύθυνση εδώ Σκεφθείτε ότι είναι μία « πιθανοθεωρητική προσέγγιση των πολυωνυμικών ταυτοτήτων »
2. **Θεώρημα Tarski, Seidenberg** Σημαντικό θεώρημα που διαπραγματεύεται εκτός από ισότητες και ανισότητες. Δείτε στην διεύθυνση εδώ
3. Δείτε επίσης εδώ για τις λεγόμενες ταυτότητες του Νεύτωνα
4. Δείτε επίσης εδώ για αποδείξεις του θεωρήματος Cayley-Hamilton

⁴Να το επιβεβαιώσετε και εσείς με όποιον τρόπο μπορείτε

⁵Αποδείξτε το λεπτομερώς

Σημειώματα

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστημίων Αθηνών, Ράπτης Ευάγγελος, 2014. Ράπτης Ευάγγελος. «Υπολογιστική άλγεβρα. Ενότητα 11: Και άλλα για τις βάσεις Groebner». Έκδοση: 1.0. Αθήνα 2014. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση: <http://opencourses.uoa.gr/courses/MATH14/>.

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Ως **Μη Εμπορική** ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Διατήρηση Σημειωμάτων

- Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:
- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

